

РУСКИ НОВИНИ
Нови Сад
Бојовићева улица бр.

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ УКРАЛЬОВИНИ СХС

Рок IV.

Нови Сад, штварток 19. мая 1927.

Ч. 20 (127)

Руско-українски народ и його савромени змагання.*

По числу стої руско-українски народ на другим месце медзи славянскими народами. Вони числи 38 милиони а бива на своїй власній народній території у восточній Європи у єдній громаді. Руско-українски народ находити ше ті раз у барз чекім политичким положенію.

Гоч руско-українски народ не давно ясно указал свою волю да започне самостойни державни живот и зос оружієм борел ше за свою шлебоду, то іпак политичаре и дипломати, котри редзели при Версайских, Сент Жерменских и других медзинародних уговорах, подзелели українську жем медзи штири европейски держави: медзи Русию, Ческу, Польску и Румунію.

По томе припадло Русиї 650.000 км² зос 30 миліони Польской 137.000 км² и 7 миліони, Румунью 22.000 км² и 750.000 нашого народу. Чехословаком 15.000 км² и 400.000 руско-українского народу. Така подзельба то найвекше насиліє яке дара раз було зробене у исторії швета над єдним народом. На території бувшого росийского царства организовал себе руско-українски народ дораз по революції (1917) самостойну державу, (республика, вец Хетманат) док на концу по кирвавих борбах з Большевиками не прешила до союзу федеративних, совітских рус. республикох. Вона ма іпак автономию гоч и у большевицким значеню. Факт ест, же народ и у политичким розвиваню

* Познати українски народни послик Др. Мигро Левицький у Львові написал статю под насловом: La situation politique actuelle et les aspirations de la nation Ukrainienne у часопису "Natio". Ми принесеме зос пей найлепши места. Редакция.

фришко напредуе. Спревед би ше, хто би думал, же то большевики даваю з милосердія лебо з радей души. Не! Нукашні одношення Советской України ніч иньше як продукт дійствуєщих силох, котрих руско-українски народ по своїм политичким препородзеню зос себе видал, и з котрима силами участвовал найперше у світовій революції а вец у борбах зос большевиками. Неопходима нужда примушела большевикох, да рапаю зос тим руско-українским національним рухом, пред котрим вони проци своей дзеки муша ше поцагнуц. Водьове московской влади дораз похопели, же насилие поступоване процив томе народноме руху невозможне. Же би так тот руско-українски народ, котри непріятельски расположени до большевизму, а иншак богати житом, гу себе пріцагли, мушел ше цали явни живот українізовац. Цо вецей, наздавало ше, же ше и большевизм будзе легчайше мочи шириц медзи руско-українским земледілцами, кед ше пропаганда будзе кончиц на їх мацеринско руско-українском язику. Широки руско-українски народни маси знали-вижасновац тоти большевицки концесії на свой національни цилі. Так руско-українска бешеда заведзена як службена у шицких званійох. Шицки школи од найніжших до найвисших вжал народ до своїх рукох. Росіянска православна церква постала українском. Основана академія наукох у Кіеву. Дзвигла ше література, уметносц и знаносц и т. д.

Цо ище найзанимлівшее то политичка борба у найновши часи медзи У-

країну и Москву за цо векшу державну самостойносц.

Нет сомніння, же руско-українски народ у найкратшим часу приде до подпілного свойого полит.

права а потом и до основания самостойней держави по прикладу западно-европейских демократских державох.

У нашим отечеству

Політическе положеніе.

По законченю конференції Малей Антанти, котра ше отримус у Йоакимону (Ческа) Іого Велич, Краль путув до Французской и як ше бешедув у политических стварох, да ше цо баржей утверди звяза медзи цами и Француску, котра у по-слідни часи пре неспособносц наших политиках була попуцела. У демократской партії незадоволы зос Спаху, котри ше прибліжує гу радикалом Бешедув ше, же ше партія, подзелі, бо нешкайша часц демократох не ступела до влади зос одобренюм Давидовича. Незадоволы демократи, центрумаше радикали зос Вукичевичем и Прибичевичем могли бы ше зложиц до єднай т. зв. штвартей партії, котра би була и "культуркемферска" т. І. пропагандистка — У Хорватской у-дружую ше партії процив Радича, а веря, же кед би Никич ступел до влади, же би ше велі радичевци придружели їм.

Чкоди на виніцох и овоцох.

Незвичайна хладнота и мрази тих дньох зробели вельки чкоди у заградох и виніцох. Так у Словениї уничтожени овоци, виніци и желенява. Хладнота указовала 5 гради под нулу.

Трешене жеми у Београду.

Прешлей недзелі коло штирох годзинох рано зявело ше вельке трещене жеми у Београду и южных наших крайох. У Београду не було смертельних случаюх лем цо вецей коминох попадало, док нука у жеми настрадали и даскельо особи. Так у Рудники и Милановцу вецей мертвии ранети.

Настрадало дзецко.

При железней драги при Карловцу чувал єден 6 рочни хла-

Поштарина плаћена у готовом

Виходза раз у тижню.

Цена на цели рок 100 Динар.

На 1/2 рока 50 Динари.

За Америку 4 долари на гок

Рукоісци и други писма треба послац на адресу:

"РУСКИ НОВИНИ" НОВИ САД

Бојовићева улица број 2.

Претплату на РУСКЕ-НАРОДНЕ ПРОСВІТНЕ ДРУЖТВО, РУСКИ КРСТУР (Бачка).

пец крави. Вон ше бавел на шинох и кед видзел влак дзе приходзи, почал сцекац пред ним по шинох, од страху ше не знал склоніц Влак го досциг, зівал на жем и одрубал ногу. На драке до шпиталю хлапец умар.

Вельки глад у Херцеговини.

Вельки глад и стал у нашей Херцеговини так, же вест уж вецей случај мергвих. З єднай страни нбуражай, а в другей економска криза па нерозумне гавдоване зос доганом, при котрим народ єдино ма заробок причини су томе злу. — Вецей як 3000 дзецох стої пред шмерцу, кед ше им дорааз не поможе.

Буря у Бачкей и шніг у Словениї

Прешлого тижня велька буря коло Апатину и Сомбору наробыла вельки чкоди, на местах падал и ляд. На дапоєдних местах сиверних крайох Словениї и Чарней Гори западал шніг, прето було у цалей жеми незвичайно хладно.

Непоштени дипломата.

Бувши секретар нашого посланства у Риму Б. Вућ проневерел 35.000 лира. Кед ше презнал, же ше Іого робота открыла, сцекол и крил шеза 17 дні Талиянски детективи го влапели и придали нашим власцом. Тих дньох го суд у Београду одсудзел на 15 роки цемніци.

Дирекция железніцох премесци ше до Н. Саду.

У послидні часи роби ше о тим, да ше дирекція держ. железніцох за Войводину премесци зос Суботици до Новог Саду. Уже ше робя потребни приправи. На тот способ би Н. Сад постал средище саобрачаю у цалей Войводини.

ДР. Я. КАЛАЙ:

При македонских греко-католікох.

ЦО ЗМЕ ДОБРОГО НАШЛИ ПРИ ТИХ НАШИХ ВИРНІКОХ?

Нашли зме ту понайперше жи в у виру. Вони себе шицки волаю напросто католіками. Мено грекокатолік ту ще неможе хасноваць, бо людзе вецка думаю, же то Греки, а медзі тим народом и Греками постое велька ненависць. За време воині нашо вирніки найвецей церпели од Грекох. Греки зніщели шицки нашо церкви и парохіи, котры ше находза у краю, які їм припаднул.

Нашли зме ту смиреносць и чеднісць у женох, а особено у дзівчатах. Ту родителі барз оністро тримаю свой дзівчата. Дзівка до одаваня не шме виходзіць з дому по вечарох. Нет ту шаленей моды, як цо у нас. Ту ше руцаю езри и езри динарох за шматы, да ше збогацую юйловски тарговици. Дзівчата ше одаваю найскорей кед наверша 18 рокі.

И прето народ здрави и моцни, гочь жів у велькім худобству. Як ше ту оштото меркує на невиносць дзівоцьку, най пошведочи слідующи приклад, що ше недавно случел у Скоплю. Ідна дзівка ше забула, пошла позлу. Мац то дознала. Ідного дня вжала мац свою дзівку на рахунок. Заволали ю окреме до хижки и започали ше зосююю роўгваряць. Конец тей бешеди бул таки: чуем, же ши то и то зробела. Дзівка не могла повесць, же не зробела. На то мац вжала погар до рукох, дала го своей дзівки и так ей гуторела: у тим погаре находзи ше отров. Мушиш тот отров випиць и мушиш умрець, кед ши так заганьбела нашу фамілію. Дзівка випила и умарла.

Правда, же мац барз вельке-

зло зос тим зробела. Але ту за векшу ганьбу и за меньше зло, тримаю саму шмерць, як безчесни живот єдней дзівки.

Превелью би ше могли научиць сд тих припростых людзюх нашо отцове и мацери, котры пуштаю свой синох и дзівки по, ноць, най робя, цо сці. Такі родителі забуваю, же вони буду даваць рахунок за дзеци свой пред всезнающим Богом за такі недобри діла, котры их дзеци зробя по недзбалству родителью.

Нашли зме ту надалей ище ёден красны обычай: през два тижні ми ту не чули велького лаца, які ше у нас чуб уж и при малих дзецих. Боже захрань, да ту дахто облас Господа Бога, Ісуса Христа, Мацер Божку, або дацо подобне. Ту лаце приноші з наших краін. Там людае ісмою ше досці начудоваць, як можу Господа Бога лац разумні людзе з горных краін, котрим Бог телью добра дава.

Не видэлі зме ту през два тижні піяного человека. Ту край вінородни. Вина ту моцни. Бизовно, же ше людае з вином открытия, але ше не опиваю.

Нашли зме ту и то, же ше велькі посці твардо посці през цали час. Лем на Благовіщене и квітну недзельну людзі ёдза риби, а іншыак цали час без меса, без мяка, без масци. Правда, же вони ту млю барз добры олій и ту нарав меней потребу храні, як у наших краін, дзе жимніце и дзе робота барз чечіка. Цали час нам готовели зос олійом и то так було добре приготовене, же зме ані не обачели разлику медзі ёдзенем у нас и ту.

Правда, же пре нашо краі свята церква дала полегчене у

отримованю поста. И кед ше ми того тримаме, теди не гриши. Але свята Церква жада, да ми полегчене поста надокнадзиме з другими добрыма ділами: да ше вецей модліме, да помагаме, цешиме бідних, да поучуеме інукіх, да будземе церпезлівейши у зношенню свойх кожд дніх крижох да совистнійше окончаеме свою должності и т. д. и т. д.

II ДЕВДЕЛІЙСКИ ОКРУГ.

Штарток рано, 14 апраля, одслужили зме Службу Божу у Струмичкай церкви, котра ше тераз з нука бетонира и украшув и около пол осмей рушели зме ше зос истим автомобілем на железнічу штацию. По ноци попадал красны диждж, що людзе бара жадали. На високих горах зме видзели вецей шнігу, и ми ше мушели барз добре пооблєкаць на драгу. Було наисце жимно. Врачали зме ше по истей драги назад. За два годзіни прішли зме на штацию. Но дзешатей годзіни шедали зме до вагону. Чим аме ше рушели зос штациі, приступел тут нам погранічны жандар и жадал од нас пасуши. Кед зме спомнули, же неиздземе за граніцу, и кед зме ше запитали, одкаль вон; бо зме по бещеди видзели, же в не з того краю, дознали зме, же в зос Суботици. Зрадовалоша нам, и замодліл, да може

присц на споведз ведно з другими жандарами католікамі. У вагону окончели зме Часослов и по єдній годзіни вожні були зме у Девдёлі.

Девдёлія то ме точно од 5000 становінікох. Лежи на самей граніцы нашей держави и Греческій. Ту була воена лінія, и ту ше водзвели страшни битки. Вецей як половік зданійох ище и тераз порозваловано.

На штациі нас дочекал наш добри вирнік Дьюнович, котры ма сина у нашей семінаріи и одпровадзел до манастира нашіх шесті ох наїсвятіші Евхах істії.

Пред войну у тым месту бывал владически викар. Ту провадзели Шестри Евхаристинкі школы. Од того шицкого нешка преостал лем мали манастир, а гевто шицко позаберано. Да добри Бог, же ше и то з часом ушори. — И ту зме започали роботу як и у Струмици. Націвель зме обласци, котры нас краінне прияли. Командант места послал шицких католікох войнох на святу споведз до нашей церквочки у манастире и дал им шлебоду туті два дні. Послал іх пяток и суботу до церкви, бо баш тераз римокатоліки мали вельчи пяток. Една часц ше висповедала пяток, а друга суботу. Були то людзе з Бачкі, Банату и зос хорватскай коло Загребу.

(Далей будзе).

Газдовство

I. СТАРАНІЕ О ДОБРУ ОВОЦІ

Вельострані есть економічески жывот. Добри газда не лем жито и кукурицу шев, але и статок вшеліяки хова, овоц, виніцу, пчоли и вшеліячину допатра. Бо ёдна фела економії помога другей. Статок дава гной за польо, а польо дава храну за статок. Жита, загради и овоц даваю храну пчолом, а

пчоли опі одзую овоц и жита па лепіше родза. Вельо людзе не барз любя садзіц овоц бо вона и по два три рокі ніч не родзи. Прето о тым даскельо слова повем.

Польо ореш, гнош и добре обробюеш, а овоц не. Думаши себе: „кед зродзі омлацим ю аж да ше конари и конарчки, котры би на рок заш могли родзіц тэргаю!“

як слабенке дзецико. Наздавам ше, же сом годзем добре спац. „Чи чуеш як почина дуць швижи вітрик? Чуеш, як ніжно пахню лелії у нашей заградки? Глас хорого узихнул и заспал цихо шептаюци а коло устох ше му овил шмишок.“

„Слава Богови!“ прегварела Сара и шедла туті гла-ви на посцель. „Як сладко шпи. Так уж давно не спал. То шицко роби молітва Мацерина. О Господи, віслухай мою молітву, Твоя Маць модлі зо мну. Дай нещесному, покой!“

Так прешла годзіна. Нараз ше Йона дзвигнё на посцель. „Так, так, такой такой!“ — закричал.

Преплашени ше почал оглядаць. — хто ме волаў? „Ніхто, то можебуй бул глас духа“ — одвітовала му Сара з тресацім гласом. Муж себе подопар главу, як кед би себе дацо здогадовал.

ФЕЛЬТОН

Церньови венец.*

(Предложене.)

„Справди? Най будзе зато благословена! Але я ше боїм, же мой грих превельки! О, добра моя жено, тебе признам: Док ёще Господь бул, медзі нами, модлел ше ми Йосиф, же би гу Ньюму пошол, та же не певно оздрави. Але я стари твардого шерца гришнік не сцел. Моя гордост мі не дозвольвалатеди пойсць, я теди таке гуторел, од чого мете раз аж страх лапа. Гуторел сом: „Та цо би могол Назарянин зробиць?“ Хто зна, чи в не у компанії з Бельзебубом? О, вельки мой грих, вельки!“

Вистановети скілел главу на перши свой жени. Вона сцела гуториць, але ю прервал.

„То ёще не шицко! Слуга

хай ёще далей. Три раз сом одбил помоц, що ми ю понукал Йосиф Ариматейский. У своій скамененосці я не сцел влапиц ще за руку, гоч сом мал нагоду. О, и тераз умерам пре туту благословену руку, котру с м одбил од себе! Тераз я разумим, цо вона могла за мne зробиць. Кед би я бул послухал и дал ще однесць пред Доброго, Вон, би дзвигнёл бул свою руку, положел бы ю бул, мne на главу... вона би спочивала на моій главі лёгко, цихо як швижи раніць воздух. Теди би спадли чешкосці з моіго чола и престали бы болі и церпеня. Я би бул заш чловек, котры може здраво думати...“

Але я не сцел! Думал сам себе, же ище зашпим. А тераз неско... неско!“

„Вона ми сама гуторела: „по першай стаже, котры ше будзем модліц за твойого мужа.“

„Ох, здихнул себе Йона, як кед би му олгчало и нацагнул, ше на посцель.

* Зос Українскаго.

Запаметай! И коло овоци треба, да кажди рок окопеш, а не да коло ней накладеш у двоје цегли, древа, браделко, слами, балвани и др. Овоц треба, да кажди рок погноиш па будзе кажди рок и родзиц. Боягод ти, кед робиш трач снагу, па мушки єсц. так и овоц особито старша, треба храни — гною.

Я пробовал вельо роки и гноев сом овоц кажди рок и вше ми родзела, а мою сушедзи, хтори не гновили, не мали кажди рок роду.

Найдзе ше даєден мудрец па пове: „Але я не гновил, па ми ипак яблоня родзела“. Правда, и то зато бо корене по жеми вше дале идзе и хледа у жеми храну.

Ест и таки случај же даєдно древо погноене, але не родзело. Дао почкодзело: мраз лебо иніше дао. А кеди треба гноїц? Лем у мешацу октобру а не на яр. Кед ше у октобру гної, можу ше кашне надац економи, же буду мац хасен од овоци бо древо добило храни преко жими, да може дале напредовац и роснуц а и пупки за квет ше створя. Я пробовал найвецей гноїц зоз шиліну од статку. Дал сом под векше древо виляц под кажди конар по ёден шафел (дас 12 литри) так, же сом под ёдно векше древо дас 8—10 шафлі дал висипац. Хевтот конар, под хтори сом не дав виляц гної, не мал на себе овоци. Кладол сом под овоц и умѣти гної. Так далеко яки конари вельки, тельо ше погної. Мили народе, будзе ме радовац, кед ме послухаш, и кед од того мої поради хасен будзеш мац.

Други раз ци о дачим иншим напишем даскельо слова.

ГАБОР СЕГЕДИ
стари учитель у Митровици.

ЯК МОЖЕМЕ ОДХОВАЦ ЦУ- КРОВУ ЦВІКЛУ ЦО ТУНЬШЕ?

Перша задача тому, хто на думал цвіклу садзиц, да прихта жем. В вішні зорце ю глібоко, а на яр вона будзе цо мелша. Добре, кед ю вжиме, же време сухе, подерляце, погноїце зос хлівнич гною, поз нейше зос катійову соль и Томасову труску. Кед би ше жем до яри барс збила, теди ю пред садзенъом зорце 7—8 цанти. Груди подробце зос ролю и такой подерляице, да жем будзе цо мелша.

До нероляней жеми садце глібше, як на палец, теди жем подерляице зос ошту, але ритку дерлячу. По тим цвіклу віплійце и оконце ю цо глібше. Кед шори 40—50 центи на далко, теди околоване можеце вершиц зос плугом. У мешацу юлу и августву у найвекшей суши походзце зос плугом по тих шорах но лем теди, кед лісца покруцени, же би их конь не поодламовал.

Цвікла вам прынеше найбагатши плоц у вапнянай жеми Зос повалненъом вашей жеми, повекшаце себе, урожай

Попробуйце так робиц и сами ше ошведочице на успіху. Кед будзеце мац добри урожай теди ше вам баржей, віппаци ваш труд будзе вам туньше одховане цукровой цвікли.

Преподала у Р. Керестурским
Клубу Земледѣлцах
ЯНКО ЧАКАНЬ.

ШИРОМ ШВЕТА

Сце буц краль

Албански предсідатель Ахмед бег-Зогу зажадац себе кралев-

ску, коруну. У мешацу маю ище мал би ше вон преглашиц за краля Албани. На то пристала уж и Италія.

„Чи ци тераз лепше?“
„Так, гей, вельо лепше. Віпочинул сом и чуем, же ми вельо лёгчайше, як ми було до тераз. Правда, же боли ще чуем, але ме не мучи так, як пред тим. Можем голем шлебодно думац.“

„Чи шніло ци ше дао?“
„Гей... цошкаль ше ми шніло — але цо? Хтошка ме по мену волал. Бул женски глас, яки сом до тераз не чул, подобни тим гласам як спиваю гу-гари...“

„То бул глас Матки Божей“, гвари нараз Сара.

„И так сом ю видзел пред собу... ах слава Богу! тераз ше здогадуем. Видзел сом пред собу церньови венец, котри ше швицел у надзвичайнім шветлу. Вишел надо мну, а веџ ше спущел на мою главу и я віздравел... Саро! Саро!“ волал хори и бистро скочел на ноги як нігда

(Далей будзе)

Зоскрилатицу прейг оceanu.

Двоме шмели француски пілоти Ненжесер и Коли лали ше на то, да пре вна антлатически океан з Франши до Америки. Іх крилатица на мене „била птица“ збудокана найсоліднеше зос мотором од 450 конських сил. Пішли ще на драгу 11 мая, зле до тераз нет о німа висти. Випатра, же у великой бурі, котра теди була над океаном погинули.

Проказа у Мехику.

Жем, у котрой фрамасунска влада прогоні катол. церкву покарал Бог з страшну хороту зос проказу (губа). До тераз являю, же єст 50.000 хорих и то найвецей медзі маєтнейшим фамилиями. У Варошу Наліово похорели ше 4000 особы а у главним варошу 1000. Хорота ше вше баржей ширі ліку не мож найсц — Наисце кара Божа.

Англія проци большевицкай пропаганди.

Англійска поліція открыла организацию большевицких агентох у Лондону. У касох руского тарговскаго конзулату пренайдзены важны документы У мурох замуровані железні каси, у котрих ше тиж находза списы. Англійска влада завежкнеше оштре становицце проців Русії

Хороти у Бразилиї.

У последні часы зявела ше якаш нова хорота у Бразилиї котра іншак досц нездрава жем. Хорота започиня зос горучку и руцаньем. Кед ше добра не лічи, ніхто не віздрави. На жаль тата хорота панув управо у тих краіох, дзе ше

найвецей нашого швeta виселено. Од Русинох у варошу Рів Байдах умарли уж 60 особы о кратки час.

Француске народне швето.

Тою мешаца преславела цала француска свойо народне швето спомен храбрій дівици Жані Дарк. Кардинал Дібоа отправіл Службу Божу у главней церкви у Парижу. У мене влади положели венціци под споменик блаженей дівици министрове Саро и Пенлеве.

Протекторат над Палестину.

Англія ма вельо бриги зос Китайом а тиж у Палестини ше не барз добре чувствую. Прето ше и медзі Англійцама зячло мнине, же би вайлеше было напущиц протекторат над Палестину, з котрого и так нет ніякого хасну. Протекторат над Палестину пойяла би Італія. Тачіянски новини являю, же би христіяне а и сами Жидзи були задовольнейши протекторатом тачіянским як англійским

Вопрос народних меньшинех у Мадярской.

Мадярска пред войну була позната як жем у котрой народни меньшини не мали ніякого права. Но войни тоти меньшини припадли ту своим власним народним державам. У тे разшней Мадярской остало барз мало других націох. Мадяре ше силую указац тераз яки вони толерантни ту тим меньшином та и на своїх пенежох написали язиком тих меньшинех. Уж не скоре, ніхто им не вери!

Зос наших валалох

Дюрдьов.

† ТЕОФІЛ ПРОВЧИ.
Заш мушиме зос нашого валалу — гоч дакус и неско-
ро — явиц смутну вист, же
нас баш на саму Вельку
ноц знашла барз жалосна
подія. На саму Вельку су-
боту в неци докончовали
железнікі мост на Тисі
при Тителю. При тей ро-
боти бул заняти и наш ёден
майстор Теофіл Провчи син ч. г. Дюри
и Штефанії родз. Магоч.
Понеже по контракту мост
мушел буц готови то ше
дзень а ноц робе то и наш
Теофіл туту ноц ро-
бел, да ше до полноци ві-
шліяк мост цалком зготови-
бо и роботніци сцели мац
свою Вельку ноц. Але на
жалосц Теофіл спаднє у
тей роботи з моста дас 15
метери висини на суху жем,
дзе єщё було жалеза, ши-

нї и вшеліяки алати так
нєщешліво на главу, же
ше готово цалком розбил
и полацал косц на глави.
Безсвестного го фришко
положели на ауто, та з нім
до Варадина на операцію
але сегінь праве под шпи-
тальом у чекіх мукож
умар. Жалосний родитељ
пренесли свого милого
сина до Дюрдьова и ту зме-
го треци дзень Велькай
ноци зос вельку учасцу на-
рода поховали. Не було ту
ока, хторе не заплакало над
так страшну и жалосну
шмерцу того легіня Се-
гінь родичи, хтори од сво-
його Теофіла мали таку
радосц и потіху аж од жа-
лю да млєли. А и шицки
любели покойного бо бул
барз добри и вредни ле-
гінь а и інженере го хва-
лєли, же такого способнаго
и охотнаго майстра не ма-

ли и же од нього вельо очековали.

И так ето тителски мост докончени зос животом єдного нашого младого Руслана, хторому най Господ Бог у вичним царству на градзи єго жерту а смутним родичом най удзелі потіху до щешлівого побаченя у вичносци.

ЛИЦИТАЦІЯ.

Дава ше на знане нашим майстром, же ше у Дюрдьове будзе давацо кратки час на будоване дзіяковня и каплічка на теметове под лицитацию. План, предрачун и шицки други условія и дзень ліквітациі можу заинтересовани дознац на парохій.

Керестур.

13. т. м. придал душу свою Бесмертному Царю

чесни, богоійни газда ПЕТРО РАМАЧ у 73 року свойого живота.

Покойны Петро бул приклад правога пебожнаго Русина християнина. Любел свою Церкву, свой руске набоженство, свой руски народ, а гу тому гоч през цали живот вельо хорвал, бул вредни и трудолюбив земледілец и добри отец и старатель свой фамелії. На службу божжу офорвал Богу два свой любими дзивочки: Ану и Юлияну, котры су чесни члени дружби ч. сс. Службених, и находза ше ёдна у Коцуре, а ёдна у новым манастире у Керестуре. Бог им удзелел щесце, же могли буц при шме ц своего любимого родителя. Благому рабу Петру най подаруе Бог блажену и вичину памят!

Соловей

Маёвим вечером соловей щебече,
По зеленом гаю спів его ся несе,
А той спів маёвий надеждою повний
Кому незнакомий? — Кому он немилый?

По дремущой зимі, як весна воскресла,
Кличе нас: вставайте, пробудьте ся зо сна,
Світ наполнен житем, красою, та чаром
А ви ёще спите? Ніт! ставайте кругом!

До праці, до діла, до волі, до житя.
Доста було спаня, нам сміяться доля,
Наставає весна руского народа,
Соловей щебече, наставає воля. —

То хтоби мой голос дороши не любил?
Хто би сей голосок віщуючий не тужил?
Хто би руки свої за пояс заложил?
Той — немає серца, той Бога не любить!

В том зеленом гаю в нашем руском краю,
Ту, под Карпатами, в нашем милом раю,
Де ми світ узріли, перший крок зробили,
Руским словом перше Бога прославили.

В том раю заспівали чудесний Соловей.
Хто его не знає? кто про него не чул? —
В далеких закутах і найменших селах,
Чули его голос тішили ся в словах.

Подал руку свою найменшому брату,
Гоіл рани бідним, потішал сироту,
Понес серце свое, свою любов щиру,
Там, де упадали, де тратили силу! —

Прийшов голосити народну свідомость,
Прийшов навчати Христову покорность,
Прийшов без гордости, без пихи в тиности,
А розсівав віру, любов і надежду! —

В чудесних тих часах, як весна настала,
Голосив все одинак, „Ніт житя без Бога“
В серца заціпляв святу правду всегда,
Ідею, новий дух, люб, народ и Бога!

Но щоже настало? — Соловей одліта —
Оставляє наш Край, щоби пойти во світ,
З жалем працямо тебе Соловею
Дорогий Владико! Отче наш любимий.

Пращаю! Бог з Тобою іди де Бог кличе,
Голосити світу, що і ми живемо,
Забудь на прикости, остав в серцю лише,
Що наш руский народ Тебе незабуде!

(Написала Ирина Невіцка).

Шветочни отпочивок

Недзеля 5 Самарянки

ЕВАНГ. ЙОАН ГЛ. 4. ЗАЧ. 12.

„Прийдите, и видите че-
ловека, иже рече ми вся
єлика сотворихъ, еда той
есть Христосъ? Изыдоша
же изъ града, грядяху къ
нему.“...

Ти любиш гришника и сиеш
му помочи и даваш му руку
помощи, да го приведзеш на
пут спасения. Та певно, же лем
його вина будзе, кед препадне
бо Ти ше пре нього пародзел,
пре нього страдал и умар, а
вон кед то шицко презрел, не
чудыйме ше, же будзе на вични
муки осудзени.

М. Мудри.

Нашо претплатніци

На 1927. рок обновели
претплату слідуючи п. п.:
Митро Зубков Коцур, 100
дин. Янко Бесерні Коцур, 100
дин. Осиф Бучко Коцур, 100
дин. Дюра Кулич Шид, 100 дин. Андри План-
чак Прнявор, 50 дин. Нікіла Гаргаі ст Дюрдьов 100,
дин. Михал Планчак Р. Керестур, 50 дин. Дюра Джуня
Р. Керестур, 50 дин. Нікіла Виславски Дюрдьов, 100 дин. Дюро Нота
Дюрдьов 50 дин. Янко Скубан Дюрдьов, 50 дин. Ан-
дри Чакан Дюрдьов, 50 дин. Янко Колошний Р. Кер-
естур 100 дин. Грицо Киш Р. Керестур, 50 дин. Яким
Рац Андріяшевци, 100 дин. Нікіла Сакач, Коцур 100
дин.

Тарговина

Жито	317.—	Д
Кукурица	163.—	„
Хмель	10—11.000	„
Мука нулерова	426.—	
хлебова	420.—	„
Млеколітра	3—4.—	„
Качки	35—60.—	„
Гуски клюкані кг.	65—90.—	„
Говедзина	16—20.—	„
Швіньське месо	20—22.—	„
Целечина	28—30.—	„
Сланіна сушена	22—25.—	„

ЧИТАЙЦЕ

„РУСКИ НОВИНИ“

▼▼▼▼▼▼▼▼ Нови и мало хасновани
косачи и вязачи машини

зос найлепших фабрикох предава под гарантію
и на длугшу одплату по найтуньших ценох

ДЮРА ШАНТА Нови Врбас, тел. 52.

На поволане по дописней карти приходзим и до
обийсца. ▼▼▼▼▼▼▼▼